

³⁶ Albericus 578.

³⁷ Acropolita, ed. Bon. cap. 84, p. 187.

³⁸ Cantacuzenus ed. Bonn. II, 504.

³⁹ Theiner, Mon. slav. I, 20, 29, 39.

⁴⁰ Ansbert 22: „Дивыie и свирѣпъи звѣри, тури и турице и срачинскіи скоты“ Житието на Немана съставено отъ самия кралъ Стефанъ, стр. 29 (Шаф. Рам.).

⁴¹ Doméntian ed. 1865, 329.

⁴² Имената сѫ отъ старобълг. грамоти, Ср. Бълг. нар. пѣсни у бр. Миладинови, 67:

Па си зедофъ кони и соколи
По соколи хърти и зъгъри
Ке си одефъ по гора по лова.

⁴³ Вж. стр. 77 и заб. 7. На руски сябръ, първонач. сабръ, ср. Маценауеръ; Cizi slova v slovanskych řečech (Брюнь, 1870), 73.

⁴⁴ Отъ прочихъ властель. Константиновата грамота.

⁴⁵ Асенъ I со „всѣмъ своимъ синклитомъ“ (σύγκλυτος). Евтимий, житието на св. Иванъ Рилски (Гласник 22, 286).

⁴⁶ Данаилъ 192.

⁴⁷ Изгледи на нѣкои крепости сѫ дадени у Каница; изгледи на Садовецъ, Осемъ-Калеси и на Врачанска крепость у Лежанъ, Tour du monde 1873.

⁴⁸ Въ единъ пергаментовъ кѫсь отъ единъ лѣтописъ у Захариева четемъ, че лѣчебнитѣ извори Лъвки въ Чепино били посещавани и одарявани отъ много боляри.

⁴⁹ Ср. стр. 183. Отъ думитѣ „consecravit me in patriarcham“ би могло да се направи заключение, какво Василий следѣ 1204 г. се титулувалъ вече патриархъ; впрочемъ, всичкото това е много неясно.

⁵⁰ Acta patr. I, 1. 436. Старославянскиятъ преводъ съ гръцкия оригиналъ е издаденъ отъ Палаузовъ въ Извѣстія Спб. Акад. VII.

⁵¹ Τότε καὶ ὁ Τερυβου ἀρχιερεὺς αὐτονομίᾳ τετίμηται καὶ πατριάρχης ἀναγρεύεσθαι κέχριται βασιλικῷ καὶ συνοδικῷ τῷ θεοπίσματι. Ios. Müller, Byz. Analecten, Sitzber. W. Akad. IX, 393.

⁵² Раковски, Асенъ, 53.

⁵³ Търновските патриарси: 1. Василий I отъ 1186 г. архиепископъ, въ 1204 — примасъ. 2. Иоакимъ I въ 1235 г. патриархъ; † 1239 г. 3. Василий II. 4. Иоакимъ II. 5. Игнатий, споменуванъ въ 1273 и 1277 г. г. 6. Макарий мѫченникъ. 7. Иоакимъ III. 1283, 1291, † 1294. 8. Доротей. 9. Романъ. 10. Теодосий I, 11. Иоакимъ I. 12. Симеонъ